

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilammoni Scholastico. 242.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

scire. Quòd si quid laude dignum à me afferatur, Deo id ascribendum est, qui ut auditorum vtilitati cõsulat, rudes atque eruditos homines persæpe sapientia & eruditione instruit.

Nilammoni Scholastico. 242.

Et si tu pro ea eloquentia, qua polles, anteuertens, apologiam meam lacerasti, cum ad hunc modum scripisti, Dic rursus quòd Christianum dogma non labefactet singularis illa Martiniani, Zosimi, Maronis & Eustathij improbitas, quorum vita iam ad scenam prodit, atque ignominiam & irrisionem sacrosanctæ religioni inurit: at non ipse tamen proinde à veritate abscedam, verum eam ad defensionem adhibebo. Nam quoniam nihil habens quòd diuinissimam religionem incuses, aduersus sacerdotes quosdam accusationem conuertisti, verus tua ab omnibus, qui quidem prudentia minimè careant, facile deprehensa est, qui diuinam quidem vitæ rationem summis laudibus extulerunt, accusationem autem in eos conuerterunt. Quòd si tu quoque à cõtentionis studio te ipsum remoueas, ea, quæ dixi, comprobabis. Quid enim absurdi dicimus, cum rem ipsam explorari ac perpendi oportere dicimus: ac, si bona esse comperiat, amplectendam esse etiam si quidam eorum, qui iam consecrari videantur, ad ipsum quoque vitij fundum prolapsi sint; si autem turpis atque inhonesta, fugiendam esse, quantumuis nonnulli ex iis, qui ipsi addicti sint, ad ipsum virtutis verticem peruenisse videantur? Amplectenda enim virtus est, etiam si omnes, quibus minimè rectum de rebus iudicium est, eam vituperant, fugiendum autem vitium, etiam si omnes, quos vitia delectant, illud laudibus ac prædicatione efferant. Neque enim ab iis, qui aduersa valetudine laborant, sed à sanis, rerum iudicia capienda sunt. Nam si ægrorum iudicia sequamur, philosophiam quoque ipsam condemnabimus.

οἶδα. εἰ δέ τι λεχθῆναι εὐδοκίμων, τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν λογισθόν, τῷ χηλιδιώ-
τας ἄλλ' τὴν τῆς ἀκούοντων ὠφέλειαν,
πολλάκις σοφίζονται.

Νειλάμμωνι χολαστικῷ. σμβ.

Εἰ καὶ τῷ θεῷ εὐδοκίμων εἶναι παρελαβὼν
τὴν ἀπολογία δίστυραν γεγραφῆς,
εἰπέ ἄλλιν ὅτι τῷ δογματικῷ λυμψ-
νεταί ἢ τῶν φωνῶν Μαρτυριανῶν, καὶ Ζω-
σίμου, Μάρωνος τε καὶ Εὐσταθίου κα-
κία, ὧν ὁ βίος λοιπὸν σκιδνωσάτω-
ται, ἀδελφία καὶ καρφάδια τῆ ἱερωα-
τη θρησκείᾳ παρεπιβόητος. ἀλλ' ἐρω-
γε σὺ καὶ ἀποστασίῳ τῆ ἀληθείας, ἀλλ'
αὐτῇ παρὲς ἀπολογία χηρσαίμην.
ἐπειδὴ γὰρ σὺ ἐχόν ὅτι καὶ μέμφοιο
τὴν θεοτάτην θρησκείαν εἰς πᾶσας τῆ
ἱερωμένων ἐπεφῆς τὴν κατηρησίαν,
εὐφρόνας σοὶ ἢ σκαμνοῖα γένοιεν ὑπὸ
πάντων τῆς συνέστασος σὺν ἀμοιροῦ-
των, τῆς τὴν ἰδίαν θείαν ἐσθραπαγι-
ζάντων πολιτείαν. τὴν δὲ κατηρησίαν
εἰς σκάνους τρεφάντων. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
τῆς φιλονεκίας ἀποστασίης, ἀποδείξει
τὸ ἐρημνία. τί γὰρ ἀποποιῶν φανερῶ
λέγοντες, ὅτι αὐτὸ τὸ παράγμα βασι-
νίζονται χηρῆ καὶ εἰ μὴ καλὸν φερε-
θῆναι ἀσπασθόν, καὶ τινὲς τῆς δοκού-
των αὐτὸ μετάναι, εἰς αὐτὸν τῆς κα-
κίας τὸν πυθμῶνα κατέπεσον, εἰ δὲ
αἰχρὸν φευκτίον, καὶ τινὲς τῆς δο-
κούσαν αὐτῷ παρεκκλήσει, εἰς αὐ-
τὴν τῆς ἀρετῆς δοκοῖεν ἐληλακέναι
τὴν κορυφίω. καὶ γὰρ τὴν ἰδίαν ἀρε-
τὴν ἀσπασθῆναι εἶναι, καὶ πάντες ψέ-
γωσιν οἱ τὴν κρίσιν τῆς παραγμάτων
σὺ ἐχόντες ὀρθῶ. τὴν δὲ κακίαν
φευκτὴν, καὶ πάντες οἱ τῆς κακίαν
ἐρεσθῆναι αὐτὴν ἀνακηρύττωσιν. καὶ γὰρ
ἀπὸ τῆ νοσοῦτων, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ὑγιαι-
νόντων καὶ λαμβάνειν τὰς παρὰ τῆς
παραγμάτων ψήφους. εἰ γὰρ τοῖς νο-
σοῦσιν ἐψόμεθα, καὶ φιλοσοφίας κα-
ταγιώσμεθα.

Εὐδαίμωνι